

ved et saadant Anlæg anslaaes til ca. 1,8 Mill. Kr., inklusive de fornødne Vejarbejder og Ændringer af Broanlægget. Efter hvad der er oplyst for mig, har man saadanne Hængefærger forskellige Steder i Udlandet, bl. a. i Tyskland over Kielerkanalen, og de har vist sig meget driftssikre og hensigtsmæssige til Overførelse af Vejfærdsel. Hver Færge er tænkt ca. 11 m lang og vil saaledes kunne overføre to større Automobileer eller tre Fordvogne, og den vil i Løbet af meget kort Tid, ca. 5 Minutter, kunne udføre Transporten over Bæltet og vil saaledes have en betydelig Transportevne, der, som sagt, yderligere kan forøges ved Anvendelse af Bivogne. I det hele taget vil et saadant Hængefærgeanlæg komme til at virke ganske som en elektrisk Sporvogn. Bilerne kan køre op paa Vejrampen paa den ene Side, køre ind i Vejen, Føreren trykker paa en Knap, og i Løbet af 5 Minutter er de over Bæltet og kører ned ad Vejrampen til den anden Side, og jeg skulde tage meget fejl, om man ikke ved dette Anlæg, i alt Fald i Sommeren, hvor Trafikken er størst, hvis man regner med en Køretid af en 15 Timer, daglig vil kunne overføre 500—600 Biler, foruden adskillige Motorcykler og Cykler og Personer, som maatte ønske at blive overført paa den Maade. Man maa huske paa, at den Vejtrafik, der er Tale om her ved Lille Bælt, er i det væsentligste en Langvejstrafik. Den lokale Trafik kan ikke blive af nogen overvældende stor Betydning, og af Hensyn til Lokaltrafikken vilde vel neppe nogen tænke paa at tilvejebringe en Vejbro over Lille Bælt. Det skal altsaa være af Hensyn til Langvejstrafikken, og denne Langvejstrafik vil efter min Mening paa fuldt forsvarlig Maade kunne blive besørget af et saadant Anlæg. Derfor foreslaar jeg, at der tilvejebringes et saadant Hængefærgeanlæg. Det er da Forudsætningen, at de paagældende Amter overtager den fremtidige Vedligeholdelse af de nye Vejstykker, medens Driften og Vedligeholdelsen af selve Hængefærgen overtages af Statsbanerne. Jeg foresætter, at der opkræves en passende Afgift for Færgens Benyttelse, saaledes at der foruden Dækning af Driftsudgifterne kan være Udsigt til en rimelig Forrentning og Amortisation af Anlægskapitalen.

Jeg er i øvrigt klar over, at Spørgsmaalet om Besørgelsen af Vejtrafikken over Lille Bælt er et særdeles aktuelt Spørgsmaal, selv om Spørgsmaalet, hvad den almindelige Samfærdselsinteresse angaar, ikke

kan sidestilles med Betydningen af at faa etableret en fast Jernbaneforbindelse over Lille Bælt. Som jeg sagde før, er den Vejtrafik, der er Tale om, i alt væsentligt en Langvejstrafik, og der er ikke Tvivl om, at den paa fuldt forsvarlig Maade vil kunne besørges af det Anlæg, her er Tale om. Imidlertid skal jeg være villig til at optage Forhandling ogsaa om andre Løsninger end den foreslaaede, for saa vidt de kan anses for økonomisk forsvarlige. Skulde det vise sig, at Rigsdagen foretrækker Spørgsmaalet om Vejtrafikken løst paa en anden Maade end her foreslaet, og man mener at kunne skaffe Udvej for en rimelig Forrentning af Anlægskapitalen, skal jeg for mit Vedkommende være villig til at medvirke til en saadan Løsning. Men da maatte selvfølgelig Tilvejebringelsen af baade Anlægskapitalen hertil og Forrentning og Amortisation saavel som Vedligeholdelsen være Statsbanerne som saadanne uvedkommende. Og jeg vil gerne i denne Forbindelse sige, at Statsbanerne har ingen Indvendinger at gøre imod, at den almindelige Vejtrafik optages paa en saadan Vejbro, men Statsbanerne vil blot ikke belastes med Udgiften hertil, og det formener jeg, at man vil finde ganske rimeligt. Spørgsmaalet om en Vejbro er et Spørgsmaal af almindelig Samfundsinteresse. Spørgsmaalet om en Jernbanebro er et Spørgsmaal ikke blot af almindelig Samfundsinteresse, men ogsaa af speciel Baneinteresse. Dér er Forskellen, synes jeg, mellem Spørgsmaalet om en Vejbro og Spørgsmaalet om en fast Jernbanebro. Langt den overvejende Betydning har det selvfølgelig at faa tilvejebragt en fast Jernbaneforbindelse over Lille Bælt, og jeg anser det for mit Vedkommende for yderst vigtigt for Erhvervslivets Udvikling og i det hele taget for Udviklingen af de økonomiske Forhold, at vore Trafikmidler bringes i den bedst mulige Orden, og at man søger at faa tilvejebragt den mest økonomiske Drift. Gennemførelsen af det Forslag, jeg her har omtalt, er et Led og et meget betydningsfuldt Led i Arbejdet herpaa. Af disse Grunde lægger jeg megen Vægt paa, at Spørgsmaalet om en fast Broforbindelse over Lille Bælt snarest bringes til Løsning. Selv om vi paa forskellige Maader er inde under vanskelige økonomiske Forhold, tror jeg ikke, det gaar an, at vi skyder Opgaver af den Art som den foreliggende fra os med den Begrundelse, at det maa vi vente med at tage Stilling til til bedre Tider. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det i et Tilfælde som dette kan blive lovligt dyrt at vente. Vi staar nem-